

Kl. 14:16

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er jo et svært spørgsmål. Når det drejer sig om, hvad vi vil gøre i forhold til andre lande, så er det en udmærket idé at spørge udenrigsministeren, og jeg kommer også gerne og svarer.

Om man skal tage det op konkret, afhænger jo af, hvordan situationen har udviklet sig. Når jeg nævnte de eksempler med Letland og Litauen, er det jo, fordi vi er tilfredse med det, ambassadørerne gør der. Jeg synes, det er en meget tydelig manifestation, ambassadørerne har leveret der. Vedrørende om der er behov for en tydeligere manifestation, vil jeg sige, at det bliver svært i forbindelse med Rusland, men der har EU så taget det op, og der tror jeg, at EU står stærkere, end Danmark gør, i dialogen med Rusland, hvis man skal påvirke det. Derfor tog EU det også op, og vi er jo med til at lave dagsordenen og forme holdningen i EU.

Vedrørende Polen vil jeg sige, at der trods alt har været det gennembrud, at der har været parade i Warszawa, så det er ude i nogle af de fjerne landdistrikter, problemerne er. Det er klart, at jeg vil være opmærksom på det i den fornødne dialog med den polske udenrigsminister.

Kl. 14:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:17

Mogens Jensen (S):

Tak. Jeg har et klart billede af, at i forhold til Letland og Litauen har vores ambassadører gjort et rigtig godt stykke arbejde, og man kan også sige, at det jo er nogle af de nærmeste naboer.

Det, jeg spørger udenrigsministeren om, er, om man i nogle af de andre lande, hvor det her er et problem, kunne forestille sig en lige så synlig reaktion, som ambassadørerne har udvist i henholdsvis Letland og Litauen. Nu fortalte ministeren, at man oven i købet økonomisk har støttet en konference – jeg tror, det var i Litauen. Kunne man forestille sig, at man altså også intensiverede den type initiativer i nogle af de andre lande? Jeg vil jo gerne sige, at i Polen har det jo ikke kun handlet om, at nogle mennesker ude i landdistrikterne har svært ved at forstå det her med homoseksualitet, på regeringsplan og på alderhøjeste niveau er der ministre, som udtaler sig meget negativt om homoseksuelle og faktisk har ønsket at overtræde menneskerettighederne på en række punkter. Så det er altså noget, der skal tales om på højeste niveau, også på ministerniveau, når man får mulighed for det.

Kl. 14:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Udenrigsministeren.

Kl. 14:18

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er jeg jo enig i. Jeg kan også til almindelig orientering – hr. Mogens Jensen ved det sikkert, men der er jo forhåbentlig også nogle, der hører på det, vi siger – sige, at EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder jo allerede har påpeget, at netop tre af de fire lande, som hr. Mogens Jensen nævner i sit spørgsmål, nemlig Polen, Letland og Litauen, ikke fuldt ud lever op til alle EU-reglerne på området. Det er jo så det, vi skal holde øje med og foreholde dem, så det bliver bedre.

Der er ikke tvivl om, at regeringerne efterhånden alle steder har den rigtige indstilling, for ellers var de heller ikke med i den erklæring, der blev læst op i FN, men vi skal selvfølgelig have den indstilling til at bide sig fast, således at det bliver sværere og sværere at handle imod den, som eksemplet var med skolelærerne. Det blev så aldrig realiseret, men at tanken kunne være der, var jo ikke særlig godt.

Kl. 14:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:19

Mogens Jensen (S):

Det er klart, at jeg er optaget af det her spørgsmål og prøver at få regeringen til at handle. Vi kan gøre noget hver især. Nu sidder jeg i Europaradet sammen med gode kolleger og forsøger at presse på der over for landene ved at stille spørgsmål til regeringerne og udvise opmærksomhed og kritisere, når man overtræder det, som jeg opfatter som fundamentale menneskerettigheder. Jeg synes ikke helt, at udenrigsministeren svarer på, om man kunne forestille sig, at der gøres en stærkere indsats, altså noget a la det, man nu har gjort i Letland og Litauen, hvor man beder ambassadørrepræsentationerne i de her lande om at gå lidt stærkere ind i sagen. Kunne man forestille sig det?

Så vil jeg jo afslutningsvis sige, at jeg fortsat finder det dybt mærkeligt, at jeg ikke kan få statsministerens svar på, om den her grundlæggende overtrædelse af menneskerettigheder er en problemstilling, han vil rejse over for de statsledere, han måtte møde på sin vej. Jeg kan godt forstå, at udenrigsministeren ikke kan svare på det, men jeg er dybt forundret over, at jeg ikke kan få statsministerens svar på det.